

да става по угодата имъ, но които не смѣятъ да покажатъ гърди предъ лицето на никой смъртенъ. Не че защото са грижатъ за благоденствието на чловѣцитѣ, нито защото са боѣтъ, отъ благодущіето си, да ги не оскърбѣтъ, но само защото, за собствено си спокойствие, не искатъ да виждатъ около себеси лица приекърбни и накълмены. Скърбитѣ и бѣдствіята на чловѣцитѣ не покъртыятъ съжелвнїето имъ, стига имъ само да ги не гледатъ; ако чуѣтъ да са говори за тѣхъ, таквази приказека ги безпокои и имъ докарва отвращеніе: за да имъ са угоди, трѣба сѣкогы да имъ говорѣтъ че сичко отивало добръ защото като са предадени на удоволствіята си тѣ нещѣтъ нищо да видѣтъ или да чуѣтъ което бы нарушило радоститѣ имъ. Трѣба ли да са изобличи, поправи и свѣсти нѣкой, да са противустои на притезаніята и на лошитѣ страсти на единъ безпокоенъ чловѣкъ, тѣ възлагатъ туй посланіе сѣкогы на нѣкое друго лице, намѣсто да говорѣтъ самы съ кротость и твърдость въ таквызи обстоятелства, и некатъ щото другытѣ да имъ свидѣтелствуватъ благодарности за найнедостойны милости; тѣ развалятъ найважнѣшитѣ си работы, защото не могѣтъ да рѣшаватъ противъ мнѣніето на онѣзи, които употребяватъ катадневно на тѣхъ. Тѣзи слабость, която сѣкый сѣглежда въ тѣхъ, прави сѣкого да мисли какъ да са воспользова отъ нея, за туй сѣкый ги подканя, безпокои, налѣга и найподирь сполуча като ги налѣга. И изъ найнапредъ ги ласкаѣтъ, боготворѣтъ за да придобѣѣтъ расположеніето имъ, но щомъ го придобѣѣтъ и земѣтъ нѣкоя власть и служба при тѣхъ, тѣ ги блѣскатъ напредъ и имъ туряатъ хумотъ: тѣ стѣнѣтъ подъ него, често некатъ да го отхвърлѣтъ, но носѣтъ го презъ сичкыя животъ. Не обычатъ да са показватъ че са управляватъ отъ другы, но сѣкога сѣ зависими, и не могѣтъ инакъ да бѣдѣтъ, защото приличатъ на гѣвкавитѣ лозовы прѣчки които като нематъ сила да стоѣтъ правы повличатъ са сѣкогы около дѣнеря на нѣкое голѣмо дѣрво.

„Азъ нема да претърпѣхъ, о Телѣмахе, да са обладите отъ такъвзи недостатѣкъ, който прави чловѣка глупавъ относительно до управленіето. Вый който сте